

zij als Gereformeerden vele onvervulde wenschen voor hun eigen kerken, allen thans met het gelukkig resultaat: wij kennen onzen rijkdom niet.

Een nuttig effect van zoo'n buitenlandse reis. Niet om nu op onzen rijkdom te gaan slapen. Maar om er heiliger mee te waken!

Een andere statistiek

Het tweede nummer van het herleeftde „Cijfers en Feiten“ geeft ons dit sprekende statistiekje:

Sinds 1822 zijn de Nieuw-Malthusianen ook in ons land een verwoede propagandist voor hun heillooze en onmenselijke ideeën begonnen.

En helaas, niet zonder resultaat.

Want, dat onze bevolking nog stijgt, en zelfs vrij snel stijgt is vooral te danken aan de daling van het sterftecijfer.

Mr. Methorst publiceerde de volgende cijfers:

In de jaren 1909 en 1910 bedroeg het aantal geboorten op:

1000 Roomsche vrouwen beneden 50 jaar 287;

1000 Protestantische vrouwen beneden 50 jaar 219.

1000 Joodsche vrouwen beneden 50 jaar 157;

1000 vrouwen zonder religie beneden 50 jaar 88.

Deze cijfers leggen een merkwaardig getuigenis af, zegt het „Priesch Dagblad“ (a.v.).

Zij vertellen, dat het vasthouden aan het geloof in den kinderzegen naar luid der Heilige Schrift, een krachtig verweermiddel is tegen de goddelooze prediking van den kinderlast en het propageeren van de middelen, om aan dien last te ontkomen.

De schandelijke praktijken van het Neo-Malthusianisme vinden het meest ingang in die kringen, waar men met 's Heeren ordinantiën niet rekent en in genot en weelde zijn hoogste vermaak zoekt.

Wel een bewijs, welk nauw verband er bestaat tusschen zedelijkheid en religie.

Geen plaats voor de kerk.

Hetzelfde maandschrift vestigt er de aandacht op, wat de kerk van de zoo vurig begeerde socialisatie heeft te wachten.

Het is reeds eenigen tijd geleden, zegt „De Nederlander“ (c.h.), dat wij met den heer Wibaut een gedachtenwisseling hebben gehad over de vraag, waar na de socialisatie de geestelijke vrijheid moet verblijven.

De gedachtegang was toen deze: men wenscht allereerst de socialisatie van den bodem. Maar, wanneer de gemeenschap over den bodem beschikt, zullen de ambtenaren of althans de overheids-personen uitmaken, waar en wanneer een kerk mag worden gebouwd of een school of een verenigingslokaal of een kunstinstelling.

D.i. de middelen van het cultuurleven des volks, van ons geestesleven in den breedsten zin zal afhangen van de goedkeuring dergenen, die in de staatsorganen de leiding hebben.

Een heenvoeren van de staatsalmacht over het vrije leven, waardoor dit aan ruimte-nood en adem-nood gaat lijden en straks slakt.

Wij vroegen den heer Wibaut, hoe z.i. na socialisatie van den grond de geestesvrijheid bewaard kan worden.

En dat voor allen. Want het gevaarste gevaar dreigt niet slechts één partij b.v. een Christelijke groep, die een kerk of een school wenscht. Het dreigt alle partijen; vandaag de Christelijken, morgen de humanitaire, overmogen de socialisten.

Het antwoord van den heer Wibaut was zeer onbevredigend. Hij was eenzijdig bereid om voor de vrijheid in te staan!

't Stelde ons maar matig gerust.

Plotseeling blijkt nu, hoe groot het hier dreigend gevaar is.

De heer Stulmeijer te Rotterdam heeft in openbare vergadering een boekje opengedaan van hetgeen daar ter stede vertoond is!

Wij hooren het verslag:

En welke kans heeft men gegeven aan de particuliere bouwvrijheid? Het is zoo ver gekomen met de bevoorrechtiging, dat we het voor de poorten der heil moesten weghalen om grond te krijgen voor kerk of school. Ik heb het meegemaakt, dat een kerkbestuur, dat om grond vroeg, ten antwoord kreeg: „die terreinen zijn toegezegd aan een Woningbouwvereniging“ (Geroep schande)

Stel u voor, dat die Woningbouwverenigingen, (die werken met geld van de gemeente en rijk), uitmaken waar of onze kerken mogen komen. (Geroep: zal niet gaan.)

Ik ken een Woningbouwvereniging, die twee jaar met alle mogelijke machinatie den bouw van een kerk belet heeft.

Het geval spreekt voor zichzelf.

En nu is de bodem in Rotterdam nog niet eens gesocialiseerd!

Willen de socialist-ten ons zeggen, waar de vrijheid blijven zal?

De oude historie herhaalt zich.

Geen plaats voor Christus in de herberg.

Geen plaats voor de kerk in de gemoderniseerde maatschappij.

Ondermijning van het geloof

Maar niet alleen van de socialisatie-propagandisten dreigt gevaar voor de kerk.

Doch evenzeer van hen, die het geloof aan de feitelijkheid der in de Schrift geopenbaarde historie trachten omver te halen en het overbodig verklaren voor een waarachtig christendom.

Zoo werd dezer dagen rondgezonden een prospectus van een handboek over het christelijk geloof van de hand van een ethisch predikant.

Dr. De Moor zegt ervan in de „Utr. Kerkboed“:

Het scheppingsverhaal van Gen. 1 en 2 is vol-

gens hem de vrucht van een herziening der oude scheppingsmythen, die ook in Israël gangbaar zijn geweest, in den geest van het Jahvisme.

„De bijbelschrijvers hebben evenmin iets van de oudste geschiedenis van het menscheijk geslacht geweten als de andere menschen van hun tijd. Ook was hun niets bekend van de verschillende aardperiodes en van het bestaan van de vroegere, later uitgestorven, diersoorten. Zoo berust dus ook de Bijbelsche voorstelling van de eerste menschen, Adam en Eva, in het Paradijs niet op overlevering. Het is de voorstelling van Israëlitische denkers, die echter, door den Geest van God verlicht, den waren blik hebben gehad op de verhouding van de natuur, den mensch en God.“

Aangaande de feiten, die we op Kerstmis-gedachten, wordt gezegd:

„De eerste Christengemeente heeft nu hieruit afgeleid, dat ook zijn komst in de wereld een wonderbaar karakter moet hebben gedragen. Zoo wordt dan in de overlevering, die we vinden in Mt. 1 en 2 en in Lc. 1 en 2, de sfeer, waaruit Jezus is voortgekomen, ons geteekend als een heilige wonderwereld. Een engel verschijnt daar als hemelbode om aan Maria te verkondigen hoe zij de moeder zal worden van een zoon, die Gods Zoon genaamd worden zal, aan wien God den troon van zijnen vader Davids zal geven; en op de vraag van Maria, hoe zij dat verstaan moet, geeft de engel haar ten antwoord, dat de Heilige Geest over haar komen en de kracht des Allerhoogsten haar overschaduwden zal. Een engel manki de geboorte van het wonderbare kind aan herders in de velden van Bethlehem bekend, terwijl zij de nachtwacht over hunne kudde houden, en dezon hooren hemelsche heillegers het: „Eere zij God in de hoogste hemelen en vrede op aarde in menschen des welbehagens“ zingen.

We moeten ons door deze overleveringen der Kerk laten brengen in die heilige stemming, die ons alleen in staat stelt iets te verstaan van het mysterie van Jezus' persoon. Bevatten ze historie in den letterlijken zin des woords? Die vraag moeten we niet stellen. Over Jezus' geboorte ligt een sluier gespreid; Hij is pas aan het licht der historie getreden, toen Hij als volwassen man onder de menschen optrad als prediker van het Koninkrijk Gods. Uit dat optreden hebben zijn discipelen Hem leeren kennen; maar na zijn heengaan heeft men zich verliept in heiligen achter zijn verschijning in het openbaar verborgen lag; en wat daarvan bekend werd, is door de Gemeente met diepen eerbied bewaard en later in beeld gebracht in de verhalen, in de genoemde hoofdstukken opgeteekend. Hetgeen in die verhalen verteld wordt is niet bestemd voor de onheilige blikken der wereld; het moet hiddend overdacht worden door degenen, die God kennen en ook zelf aanraking zoeken met de hoogere wereld waarin die verhalen ons verplaatsen.“

Van de opstanding verklaart Dr. Hovy, dat als het „De Heer is waarlijk opgestaan“ voor ons vast staat, de wijze, waarop we ons 's Heeren opstanding voorstellen, een zaak van ondergeschikt belang is. Of de berichten in de Evangelien historie zijn in letterlijken zin, laat Dr. Hovy in het midden.

De zonde in de hedendaagsche literatuur.

Zijn er ook in onze kringen niet, die meer tijd besteden aan dagblad en roman dan aan Schrift-onderzoek en kerkgaan?

En wat biedt hun het groote dagblad?

Mevr. Van Hoogstraten-Schoch houdt eens in „Christelijk Vrouwenleven“ een revue.

Ik ben sinds jaren een trouwe lezeres van 't „Han-delsblad“. Ik durf wel zeggen: ik spel het. Nu, daar ligt het op mijn tafel: al wat jong is gript er naar...!

Ik sla hem open en lees een verhandeling van Querido, den literairen grootmeester, over een boek van Fenna de Meijer „Zondaresje“. En nu pen ik even over wat Querido van dit boek, dat ik niet gelezen heb, en ook niet zou willen lezen, heeft neergeschreven:

„Deze schrijfster“, zoo zegt hij, „heeft zonder veracht gezegd, zonder overmoedige door dik en dun brutaal-doenerij ook een liefdesvrouw durven laten zien, die haar sterkste liefdesovergave heeft kunnen uitleven, zonder dat het reinste, dat haar wezen kenmerkt, de innigste zich offerende liefde daardoor bezoedeld of verschrompeld wordt.“

De „essence“ van het boek zie ik geheel in wat de broeder van Paulientje (het zondaresje) tot haar zegt: wanneer zij na haar passiebestaan met haar minnaar Louis in Parijs, ontmoetigt te Amsterdam is komen wonen (haar broer vindt Paulien in stille hoopvolle stemming met haar buiten-echtelyk kind). Wat was ze nu weer mooi, dacht Ben, en voor 't eerst bedacht hij, dat de lijn van haar leven eerder stijgend dan dalend was.

„Ja“, zei hij peinzend, „wat is dat vreemd Paul, vroeger hield ik niet van je, maar nu!“...!

„Nu wel?“ vroeg zij met haar stredende stem, en nam zijn jongenshoofd in haar handen om hem te kussen.

„Ja, nu wel, omdat jij durft te leven, jij durft te haten, en lief te hebben... jij kunt het ook. En wat doet er toe, als je nu en dan verkeerd doet, ja zelfs zondigt, je zult toch beter worden er sterker en eindelijk gelukkig! Maar menschen zoals ik, die alles half doen, die eizenlijk hang zijn voor het leven... die moesten niet geboren worden. Het is gemis aan levenskracht“...!

Gemis aan levenskracht, als je niet durft te zondigen? en: wat doet het er toe of je ook zondigt...!

Wat weet die schrijfster weinig van de zonde zelf! Ja in een boek, zeker in een boek kan je wel alles goed laten afloopen en je heldin zichzelf laten louteren, zoodat ze in de oogen van Querido een „sublim wezenje“ wordt.

Maar in de werkelijkheid van 't leven is het niet zoo. Als de zonde haar leelijke grijpvingers naar je heeft uitgestoken, laat ze je nummer meer los. Ze vreet en ze kerft, ze zuigt je uit, ze verlamt haar slachtoffer, ze verzigtigt zijn bestaan, ze keelt hem langzaam aan. Met zacht fluweelen vingertjes gript ze hem vast! Hoe kan iemand zoo iets van zonde schrijven...!

Ik neem de letterkundige kroniek van de „Nieuwe Rotterdamse Courant“ op. Eerst krijgen we de boek aankondiging van „De twee zusters“ van Anna van Gogh-Kaulbach. De recensent... vertelt ons, dat het een boek is, waarin we het echte leven tegenkomen, den moed-der-helpe, weet ge. Hier is nu werkelijk geluk. Geluk dat op zijn beenen staat en wat hooren wij menschen daar gaarne van.

Hij vertelt ons dan van de zusjes Eva en Lottie Terweede, de liefdesgeschiedenis van Lottie en met grooten smaak wordt ons opgedischt de zonde... Voel wat gebruik ik daar een verouderd woord. De mooie liefdesverhouding moet ik immers zeggen tusschen haar en een zekeren artist Ab, die, als ze samen een dagje uit zijn, zich komt te vergeten.

„Zonder angst geeft Lottie zich aan Ab“... vertelt Anna van Gogh-Kaulbach. (Ik schrijf het over uit de courant, ik heb het boek niet gelezen) „en de vogels fluiten hun bruilofsang.“

„Wat geven wij om conventie!“ zegt Lottie tegen Ab.

Wat een boek vol geluk zal het wezen: menschen, die niet om conventie geven, hebben immers zoveel geluk...???

Maar ik ben niet klaar, ik zou heel „Vrouwenleven“ wel vol kunnen schrijven met voorbeelden.

Magla Foppe's roman wordt in dezelfde aflevering besproken. Een man die een heel aardige vrouw heeft en snoezen van kinderen, werkt op 't kantoor samen met een meisje. Moest dat meisje toch geen oogenblik om dien getrouwdet man denken!... Ach! hoe hyper-ouderwetsch, om dit te zeggen.

Luister naar Magla Foppe en geef u dan rekenschap, wat ze beschrijft.

„Waar twee samen zijn in de intimiteit van een kleine kamer, heel lange dagen, daar zijn het eerst hun schaarsche woorden die gaan van de een tot den ander. Woorden, die tot elkander brengen, zoodat de zielen, elkaar bezielden. En als het zoo ver is, dat ze elkaar verstaan, is het dan wonder, dat in die sfeer van plicht en ernst, van werken, iets teers, een liefde, opbloeit?“

„Iets teers“. Ze moest zich schamen. Ik maak me dikwijls zoo boos, dat ze voor al die leelijke, zondige, onbestreden, toegegeven lusten al onze mooie woorden gebruiken.

Ik neem „De Amsterdammer“ ter hand. Denk vooral niet, dat ik ben gaan uitzoeken, om eens een of ander blad op een onfatsoenlijkheid te betrappen, ik neem ze zooals ze op mijn schrijftafel liggen, en „De Amsterdammer“ is net met de post gebracht.

Herman Middendorp bespreekt het boek van Ellen: „Een Herfststorm“. Hiervan zegt hij, en nu citeer ik precies zijn woorden: „dat een vrouw van vier-en-veertig nog tijd, lust en gelegenheid heeft voor de liefde, en zoo den herfststorm van haar gepassioneerde natuur gaat uitvieren, is zeker aller-maat belachelijk“.

En dan gaat hij verder met ons vooral niet te sparen het verhaal van den schilder en van den burgerlijken zakenman en de confesie van Marianne, dat zij zinnelijk bezield of bezield zinnelijk is, en het telegram, dat de schilder aan Marianne zendt:

„Blijf een stormvogel, Word geen parkiet!“

Als ik het blad nog wat verder doorkijk, zie ik een enorme advertentie over een boek, waar honderd zestig-duizend exemplaren van verkocht zijn en dat Folkema en Warendorf heeft laten vertalen, „Mimi Bluetie“... en dan lees ik:

„In dien naam is de schoone wreedheid, die heeft in sommige preludes van Chopin. Deze literaire compositie drukt de poëzie uit, welke in het Leven is, het werkelijke leven van den sterveling, niet de poëzie, die is in den zachten droom der dichters. Zoodat Parijs dat Bluetie groot maakte en dat haar ook de liefde van Maria Magdalena deed kennen in haar hart.“

Hoe poëtisch uitgedrukt voor iets, dat zoo name-loos droevig is.

Maar ik houd op. Even zou ik aan onze literators willen vertellen, dat zij nog heel niet „up to date“ zijn.

Stel je voor, maar één weittige, vervelende vrouw ten toneele, dat is toch wel wat weinig!

HEPP.

BOEKBESPREKING.

„De Macedoniër“. Edzo Venema, Groningen.

Het Dec.-nummer van den jaargang 1921 bevat een uiting van dank, dat, terwijl in 1921 weer verschillende bladen en tijdschriften bezweken zijn De Macedoniër kon blijven bestaan. Echter zal het aantal intekenaren moeten verdubbelen, anders loopt het op den duur mis. Natuurlijk zal ons Geroef volk het daartoe niet laten komen. Wanneer nu al onze kerkeraden en jongelings-, en ook jongedochtersverenigingen een abonnement nemen, dan zullen redactie en uitgever tamelijk wel uit de kniel zijn.

In dit nummer neemt De Bakker een rede over van een zekeren Raden Kamil, gehouden in den Volksraad van India, waarin hij de beteekenis der Europeesche cultuur voor India betoogt. Zeer merkwaardig is het, dat hij de beteekenis van de Javaansche cultuur voor de verheffing van het Javaansche volk zoo goed als niets acht. De D. K. Wielenga, die weer zijn medewerking verleent, geeft het tweede stuk over „De Zending in den tijd der Reformatie“. In de rubriek „Uit mijn

Camera" is vooral van belang, wat De Dijkstra mededeelt uit Keboemen; De van Dijk wil de Friesche kerken meer doen meeleven, maar hij schijnt wel een weinig te ver te willen gaan; wij herinneren er aan, dat ook De Merkelijn de Zeeuwsche kerken beter op de hoogte wil doen houden; hij zal daartoe aan al de kerken om de drie maanden een schrijven zenden met de noodige inlichtingen. De Van Anfel deed zulks indertijd ook van Solo aan de N. Hollandse kerken. Al die pogingen juichen wij toe. Men late ook niet ongelezen, wat onder het hoofd „Parlits Djawa" staat geschreven.

Het Jaarnummer is uitstekend. De Bakker levert een artikel onder het opschrift „Een plante", waarin hij nogmaals op de eenheid van kerk en zending wijst; de kerken leven echter niet genoeg mee; daarom spreekt hij nogal in den brede over de zending op onze kerkelijke vergaderingen, bij de opleiding tot het ambt en in de kerkelijke pets. Wij kunnen er niet aan denken in deze rubriek hierop nader in te gaan; wellicht bestaat gelegenheid dit op een andere plaats te doen. De D. K. Wielenga begint een artikelenreeks over „De Zending op Soemba van 1904-1920"; hij is er wel de man voor hierover te schrijven; opvallend is reeds in dit eerste artikel, hoe hij zichzelf volkomen weg-cijfert. De Pol vervolgt zijn stukken over Midden-Java ten Zuiden, n.l. het uitwerken der beginselen; op bl. 20 geeft hij de oorzaak aan, waarom wij geen groote konnen eischende directeur en inspecteurschap behoeven; toch schijnt het ons toe, dat het nog een vraag is, of wij op den duur ze niet zullen behoeven; het eminente driemanschap: Dijkstra-Bronckelaar-Hania wordt oud, en zijn er opvolgers, die van hun pastorale tijd zooveel kunnen afzonderen als deze broeders deden en doen voor de zending? en zijn zij dan ook nog in staat dien uitgebreiden arbeid te verrichten? Ik vrees,

dat wij voor groote moeilijkheden komen te staan in afzienbaren tijd. In de rubriek „Uit mijn Camera" zijn bijzonder ter overweging waard de stukjes „Een leer-school" en „Batavia zedende kerk".

J. D. WIELENGA.

KERKNIEUWS.

GEREFORMEERDE KERKEN.

Tweetal te:
Delft, H. Brouwer H. Mei te Huusbede en K. Schilder te Gorinchem.
Zalk G. H. de Jonge te Naarden en D. K. Wielenga te Kampen.

Beroepen te:
Molenaarsgraaf-Brandwijk, Vrijhoeve en Sprang, D. K. Wielenga vroeger miss. pred. op Soemba, thans te Kampen.
Nunepst (2de maal), B. de Jager te Ooligensplaat.
Schoondijk, H. de Bruyn te Nieuwendijk.

Aangenomen naar:
Nanspeet (2de beroeping), R. de Jager te Ooltgenaplaat.

Bedankt voor:
Charlois, H. v. d. Zee te Nieuw-Vennep.
Nieuw-Buinen, U. Bawabla te Oude Bildtzijl.
Zandl (Gron.), D. Prins te Donkerbroek.

Intrede te:
Walmareem, M. P. Pol van Koumerzijl. Tekst 1 Cor. 3:7.

Oversleden. De H. Dijkstra, em. pred. der Geref. Kerk van Snuhle, is in den ouderdom van 70 jaren overleden.
— De G. Noordhof, pred. der Geref. Kerk van Lippenhuizen, is aldaar in den ouderdom van 62 jaren overleden.
— De K. v. d. Wal, pred. der Geref. Kerk te Hillegom, is te Wierbaden in den ouderdom van 54 jaren overleden.

GEREFORMEERDE GEMEENTEN.

Beroepen te:
Lemmer, H. Hoelofsen te Zeist.

Bedankt voor:
Dordrecht, H. Kieviet Jz. te Veenendaal.

— NEDERLANDSCHE HERVOORMDE KERK.

Drictal te:
Den Haag (vac. J. A. Cramor), Dr. J. de Groot te Vlissingen, Jhr. J. L. A. Martens van Sevenhoven te Utrecht en C. H. Nijke te Amsterdam.
Kampen, D. J. v. d. Graaf te Raamsdonk, J. Kieviet te Lunteren en P. de Loone te Renkum.

Beroepen te:
Almire (toez.), H. W. J. C. Hanselaar te Heerjansdam.
Liendert, N. Warmolts Nzn te Wezep.
Ouderkerk aan den IJssel, H. A. Leemans te Bodegraven.

Aangenomen naar:
Amersfoort, K. J. v. d. Berg te Ermelo.
Exmaer (toez.), J. P. Palmboom, cand. te Bilthoven.
Drachtster-Campagne, L. de Baan te Omkerk.

Bedankt voor:
Driebergen, J. M. Lammers te Wijk bij Duurstede.
Driessum, B. v. d. Wal te Barneveld.
Loozeboer en Schellens, U. P. Okken te Eosta (Gron.)
Rotterdam, H. A. Leemans Jr te Bodegraven en G. Vooens te Kouddum.
Warmond, J. C. H. Romijn te Parregu.

Afscheid van:
Hoogmade, P. Hofstede. Tekst Openb. 22:21.

Intrede te:
Nieuwe Tonge, P. Kruij. Tekst Matth. 13:59.
Suawoude ca., B. G. C. Sizenbeek. Tekst Jes. 40:1, 2.

Jubiläum. De H. L. A. Feijkes te Coljasplaat herlicht 17 Januari jl. zijn 25-jarige ambtsbediening.

Bij J. H. KOK te Kampen verscheen heden:
WAAR HET OM GAAT
Proeve van politieke voorlichting der Antirev. Vrouw
DOOR
H. S. S. KUYPER
MET EEN INLEIDEND WOORD VAN
H. COLIJN.
Prijs f 0.70.

N.V. „REFORM" - GRONINGEN
Dir.: E. BOERMA
Heestraat 62 - Telef. 755.
Dames- en Heerenkleding naar Maat.

Verschenen:
JAARBOEK ten dienste van de Geref. Kerken in Nederland — Jaargang 1922.
Prijs 80 cent.
Men bestelle onverwijld bij zijn Boekhandelaar of rechtstreeks bij de Uitg. **OOSTERBAAN & LE COINTRE** te Goes (Postrek. No. 36000).

POSTCHEQUE EN GIRODIENST.
Voor rekeninghouders zijn op aanvraag kosteloos verkrijgbaar verschillende soorten reclame-strookjes, door de verspreiding waarvan zij kunnen medewerken om den dienst meer algemeen bekend te maken. De aanvragen om strookjes zijn ongefrankeerd te richten aan de Directie van den postcheque en girodienst te 's-Gravenhage.

STEENHOUWERIJ
G. J. HOEK
MIDDELBURG.
Veersche Weg T 250
—
VLISSINGEN
Villapark
—
SPECIAL ADRES voor:
Grafzerken - Monumenten
Schoorstenmantels enz. enz.

Bij J. H. KOK te Kampen verscheen heden:
HET WOORD DES GELOOFS
Gedachtenis-leerrede
Dinsdag 10 Januari jl.
en zwaarder proeeken
door
Ds J. DOUMA
predikant te 's-Gravenhage
Met portret.
Royaal formaat - 150 pag.
Prijs f 2.25. In stempelp. f 3.25.

Wouters en Van de Hulst

EENPARIG IS HET OORDEEL DER RECENSSENTEN OVER DE VERSCHENEN NRS. IN DE REEKS VERDIEPING EN BELIJNING: VOOR DE PRACTIJK VAN HET ONDERWIJS VAN GROOTE WAARDE. 12 NRS. ZIJN VERSCHENEN. BINNENKORT VERSCHIJNEN WEER 7 NRS. DE INTEEKENING OP DE GEHEELE REEKS VAN 26 NRS. à f 18.— STAAT NOG OPEN. DOE HET NU. DE OPLAAG IS BEPERKT.

P. Noordhoff - Groningen

P. BLAD, UTRECHT
NACHTEGAALSTRAAT 50
ORGELS
Levering franco door geheel Nederland.
Geïllustreerde prijs-courant en prospectus op aanvraag franco.
Grootste en meest gecompleteerde sortering in de provincie Utrecht.
Desgewenscht levering op termijnbetaling.

DOELMATIGE RECLAME VERGROOT DEN OMZET!

DE REFORMATIE

biedt een uitgezochte gelegenheid tot het maken van reclame onder koopkrachtig publiek.
Vraag nog heden voorwaarden bij abonnement.

GANZEVOORT'S ORGELHANDEL
DIEZERSTRAAT 116 - ZWOLLE

Rullen Verhuren Repareeren heeft steeds in voorraad een groote keuze Prijs-couranten gratis op aanvraag

ORGELS

UITSTEKENDE INRICHTING VOOR ALLERLEI

DRUKWERK

OOSTERBAAN & LE COINTRE - GOES

HOTEL „ALLARD"
CAFÉ - RESTAURANT
KRUISKADE 32 ROTTERDAM Telefoon 12592
Geheel modern ingericht - Zeer matige prijzen
Heden Specialiteit Amstel Bockbier

Zijt ge wellicht bestuurslid van een Chr. Schoolvereeniging?
En leest gij als zoodanig ook het Weekblad „DE SCHOOL MET DEN BIJBEL"?
Zoo niet, vraag dan enkele nummers ter kennismaking bij de Uitgevers
OOSTERBAAN & LE COINTRE, GOES.

450 000 Evangelien, Wandteksten, Belooningskaartjes enz. enz., alleen voor Zondagsscholen; n Evangelisatie-vereenigingen tegen zeer lagen prijs beschikbaar. Proefpakket na ontvangst van f 0.60.

VEREEN. V. BIJBELVERSPREIDING
Keizergracht 328 - Amsterdam.

Restaurant „Allard"
KRUISKADE 32 :: ROTTERDAM
Plats du Jour vanaf f 1.25
Lunch f 2.—
Prima Diners f 2.50, f 3 en hooger
Diner met Wijn f 3.—

Abonnementen op dit blad worden aangenomen: voor Zuid-Afrika door den Boekh. J. L. VAN SCHAIK, Kerkstraat, Centraal, PRETORIA.

2e Ja
Medew.
C. Br.
Da J.
C. M.
Mepp.
Dr V
INHOUD
zaamheid
der Ouder
— Uit het
Kwestie
Evangelisat
— Uit d
„Ocrandil
— Boekke
In het
dogmat
heft der
het geva
tische rij
Nu, in
symptom
dan will
zeggen o
Men ze
Men sj
't Geref
Ik me
„crisis"
alieu w
oen leven
welken 't
ten loven
En zóó
(hetzij 't
kerken) a
't is ge
zakelijkst
richting,
schijnsele
de versch
overgat
organisme
en zooals
onthreekt.
Maar 't
En niet
duidelijk z
Gereforme
periode, d
bewaren,
heeft on z
De lege
drieënhei
en toekom
Helaas,
de schatte
Ze zou in
aan het g
in de toel
Wij ste
wij ademe
digen tijd
nog zullen
toekomend
is slechts
wij zullen
het in de
Gelukkig
mogelijk v
dingen nie
Meerden
jaren bijz
Daar w
Met ent
subiect